

SKO.OŚ/41.9/1/2025/52/KS

Katowice, dnia 10 lutego 2025 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

po rozpatrzeniu odwołania spółki „Zodiak” Sp. z o. o., z siedzibą w Świętochłowicach, ul. Sądowa 7 z dnia 23 grudnia 2024 r. od decyzji Prezydenta Miasta Świętochłowice z dnia 11 grudnia 2024 r. nr 4/2024 znak EGO.6220.11.2024.IG.3 odmawiającej wydania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych realizacji planowanego przedsięwzięcia pn: „Centrum Administracyjno-Logistyczne ZODIAK Sp. z o. o. w Świętochłowicach przy ul. Ceramicznej 2”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodniczący składu: Katarzyna Stebnicka (sprawozdawca)
Członkowie: Kamila Koziara
Robert Nowicki

na posiedzeniu w dniu 10 lutego 2025 r.

orzekło
utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 11 grudnia 2024 r. nr 4/2024 znak EGO.6220.11.2024.IG.3 organ pierwszej instancji, orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego orzeczenia.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożyła strona – „Zodiak” Sp. z o. o., z siedzibą w Świętochłowicach, ul. Sądowa 7. W pisemnym odwołaniu strona wyraziła niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżyła je w całości oraz wskazała, że zaskarżona decyzja narusza przepisy postępowania oraz przepisy prawa materialnego. W uzasadnieniu rozwinięto zarzuty. Mając na uwadze powyższe strona wniosła o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych realizacji planowanego przedsięwzięcia pn: „Centrum Administracyjno-Logistyczne ZODIAK Sp. z o. o. w Świętochłowicach przy ul. Ceramicznej 2”, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Pismem znak: EGO.6220.11.2025.IG.5 z dnia 2 stycznia 2025 r., organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego. W treści ww. pisma przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Podstawę materialnoprawną niniejszego rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn. Dz. U. z. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.) dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – ooś”.

W myśl art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z ust. 2 uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepisy art. 72 ustawy wymienia decyzje, których wydanie jest poprzedzane uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do brzmienia art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Art. 74 wymienia załączniki do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przepis art. 75 ustawy wymienia organy właściwe do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przepis art. 78 ustawy wymienia organy właściwe do wydawania opinii.

Art. 80 ust. 1 stanowi, iż jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 zd. 1 ww. przepisu właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 ww. ustawy w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.

W myśl ust. 1 a tego przepisu w decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

Ust. 2 stanowi, że charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z brzmienia art. 85 ust. 1 ustawy wynika, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

Zgodnie z ust. 2 pkt 2 uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl ust. 3 organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne. Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia odwołania i stwierdziło, że odwołanie to zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kpa.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1),
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2),
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kpa wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wpływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kpa ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kpa). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarżającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kpa). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B.

Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kpa.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Kolegium wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie w przedmiotowej sprawie i ustaliło, że decyzja z dnia 11 grudnia 2024 r. nr 4/2024 znak EGO.6220.11.2024.IG.3 organu I instancji jest prawidłowa i zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym. Stąd Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowiło orzec w oparciu o przepis art. 138 § 1 pkt 1 kpa tj. orzec o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji z dnia 11 grudnia 2024 r. nr 4/2024 znak EGO.6220.11.2024.IG.3

Kolegium stwierdza bowiem, że postępowanie organu I instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Kolegium uznaje zatem postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są słuszne i Kolegium je podziela. Kolegium, w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji.

Jak wynika bowiem z karty informacyjnej przedsięwzięcia planowane przedsięwzięcie polegało będzie na: „opracowaniu projektu budowlanego i użytkowaniu: budynku administracyjno-socjalnego i hali obsługi technicznej pojazdów i sprzętu, miejsca postojowe dla pojazdów ciężarowych i kontenerów oraz place i drogi wewnętrzne do budynku administracyjno-socjalnego, hali obsługi technicznej pojazdów i sprzętu logistycznego, magazynów materiałów i odpadów i miejsc spedycji załadunku i przeładunku materiałów i odpadów. Magazyny materiałów w projektowanych boksach i kontenerach mają na celu kompletację dostaw materiałów budowlanych przeznaczonych dla klientów zaś magazynowanie odpadów należy rozumieć jako tymczasowe magazynowanie w procesie zbierania wymagające uzyskania zezwolenia w trybie art. 42 ustawy o odpadach.” W innym miejscu inwestor wskazał, że : „Projektowana inwestycja posiada cechy centrum logistycznego o zasięgu regionalnym. Opisany zakres rzeczowy obejmuje: (...) 7) Boksy magazynowe przykryte dla odpadów do 250 m², 8) Boksy magazynowe odkryte dla odpadów do 175 m², (...) 20) Miejsce zbierania odpadów komunalnych selektywnie zbieranych. (...) Baza logistyczna w podanym zakresie obejmuje: (...) 3) Miejsca magazynowania odpadów w postaci boksów magazynowych, kontenerów, wagi samochodowej oraz stanowiska BDO.

Organ I instancji prawidłowo zakwalifikował przedsięwzięcie w oparciu o zapisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), a konkretniej: § 3 ust. 1 pkt 83btj. punkty do zbierania w tym przeładunku odpadów obojętnych i punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych jako przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których to przedsięwzięć koniecznym jest również złożenie wniosku o wydanie decyzji środowiskowej .

Stosownie zatem do treści w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji określonych w tym przed decyzją o pozwoleniu na budowę wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane oraz przed zezwoleniem na zbieranie odpadów, zezwoleniem na przetwarzanie odpadów i zezwoleniem na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2021r. o odpadach. Zatem koniecznym było wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co prawidłowo zostało przez organ I instancji wykonane.

Następnie I pierwszej instancji przeprowadził analizę wniosku inwestora i stwierdził, że lokalizacja przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami miejscowych planu zagospodarowani przestrzennego. W tym miejscu Kolegium zwraca uwagę na treść art. 80 ust. 2 ustawy ooś, zgodnie z

którym organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z kolei w myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 741 z późn. zm.), ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Z powyższego przepisu wynika, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest głównym instrumentem planowania i zagospodarowania przestrzennego. Jest zatem podstawowym urządzeniem planistycznym za pomocą, którego w sposób wiążący ustala się przeznaczenie terenu na określone cele. Stosownie zaś do postanowień art. 14 ust. 8 ww. ustawy, plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego. Z ww. przepisu wynika, że ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mają charakter normatywny, a zatem są powszechnie obowiązujące. Wiążą, zatem zarówno podmioty władzy, w tym organy administracji publicznej, jak i podmioty pozostające poza strukturą władzy, to jest jednostki i ich organizacje. O normatywności takiego aktu świadczy dodatkowo jego funkcja. Zgodnie, bowiem z art. 6 ust. 1 tej ustawy ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. Zatem miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego wydawany na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy do kategorii normatywnych aktów podstawowych i jest powszechnie obowiązujący na obszarze, którego dotyczy.

Z akt sprawy wynika, że przedsięwzięcie p usytuowane będzie w Świętochłowicach przy ul. Ceramicznej na działkach o nr ewid. 563/115 i 586/116. Na tym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie Drogowej Trasy, Średnicowej, linii kolejowej, ulic Metalowców, Wojska Polskiego, Śląskiej i Ceramicznej oraz granicy administracyjnej miasta, przyjęty uchwałą Rady Miejskiej w Świętochłowicach nr XXVIII/245/20 z dnia 23 czerwca 2020 r. Planowane przedsięwzięcie ma powstać na terenie oznaczonym w MPZP jako 5U - tereny zabudowy usługowej.

Wskazać należy, że zgodnie z §16 pkt 1. ww. planu dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1 U, 2U, 3U, 4U, 5U, 6U)ustala się:

- 1) przeznaczenie podstawowe: tereny zabudowy usługowej;
- 2) dla terenu 2U, 4U jako przeznaczenie dopuszczalne ustala się zabudowę mieszkaniową jednorodzinną;
- 3) dla terenu 3U jako przeznaczenie dopuszczalne ustala się zabudowę mieszkaniową niskiej intensywności;
- 4) w granicach terenów 1 U dopuszcza się lokalizacje urządzeń i obiektów związanych z infrastrukturą kolejową.

Jak słusznie zwrócił uwagę organ I instancji w rozdziale 2 ww. planu zawarto ustalenia ogólne dotyczące całego obszaru objętego, w tym ustalenia planu w stosunku do środowiska naturalnego. Zgodnie z zapisami §5 pkt 3b ww. planu zakazuje się lokalizacji zakładów związanych z gospodarowaniem odpadami, za wyjątkiem terenów P/U, w obszarze których dopuszcza się magazynowanie odpadów z zastrzeżeniem zakazu lokalizacji zakładów związanych z recyklingiem—zakaz nie dotyczy terenu 1P/U.

Kolegium zauważa, że zapisy obojujące dla działek o nr ewid. 563/115 i 586/116. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie Drogowej Trasy, Średnicowej, linii kolejowej, ulic Metalowców, Wojska Polskiego, Śląskiej i Ceramicznej oraz granicy administracyjnej miasta, są sprzeczne z planowaną inwestycją.

Skład orzekający Kolegium doszedł do tych samych wniosków, co organ I instancji, że w terenie o symbolu 5U planowana inwestycja jest niezgodna z ustaleniami planu miejscowego, ponieważ plan dopuszcza lokalizację zakładów związanych z gospodarowaniem odpadami, tylko na terenie oznaczonym w planie jako P/U.

Zatem zamierzenie inwestycyjne strony jest niezgodne z zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach ocena organu I instancji w tym zakresie jest prawidłowa i została wydana po przeprowadzeniu prawidłowego postępowania wyjaśniającego w tym zakresie. Nadto organ I instancji uzasadnił swoje stanowisko po zapoznaniu się z charakterystyką planowanego przedsięwzięcia, w tym w szczególności z przedłożoną przez inwestora kartą informacyjną przedsięwzięcia, a także po zapoznaniu się ze stanowiskiem Wydziału Architektury i Gospodarki Przestrzennej organu I instancji z dnia 19 listopada 2024 r.

Tym samym, postępowanie organu I instancji jest w pełni słuszne i prawidłowe. Organ I instancji trafnie stwierdził, że planowana lokalizacja przedsięwzięcia nie jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Kolegium podziela stanowisko organu I instancji w powyższym zakresie.

Kolegium podnosi dalej, że organ I instancji prawidłowo ustalił zasięg oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia. Następnie, w oparciu o ww. ustalenie organ I instancji prawidłowo ustalił, że inwestor nie jest jedyną stroną tego postępowania i prawidłowo ustalił krąg stron tego postępowania i ustalenia te Kolegium w niniejszej sprawie przyjmuje. W świetle powyższego Kolegium przyjmuje również uzasadnienie zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

W toku trwającego postępowania organ I instancji zapewnił stronom czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ I instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag – stosownie do treści art. 10 § 1 KPA.

W wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są prawidłowe.

Reasumując Kolegium podziela ustalenia organu I instancji dokonane w postępowaniu, w oparciu o które została wydana zaskarżona decyzja. Orzekając w ramach postępowania odwoławczego Kolegium przeprowadziło raz jeszcze postępowanie w sprawie i doszło do takich samych wniosków jak organ I instancji.

Kolegium stwierdza zatem, że postępowanie organu I instancji było przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa, został zebrany cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także zapewniono stronom i pełnomocnikowi strony czynny udział w sprawie. W ocenie Kolegium postępowanie organu I instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Przechodząc do treści zaskarżonej decyzji Kolegium zauważa, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 84 ustawy. Zawiera ona obszernie uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne.

Decyzja ta została doręczona wszystkim stronom i podmiotom na prawach strony występującym w postępowaniu.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania Kolegium stwierdza, że argumenty zawarte w ww. odwołaniu nie są zasadne. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu I instancji, w zakresie wskazanym w wyżej przywołanym odwołaniu i nie potwierdziło występowania wskazanych w tymże odwołaniu uchybień. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu I instancji nie zawiera ww. wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało zarzuty odwołania za niezasadne. Nadmienić należy, że organ I instancji dokonał oceny lokalizacji przedsięwzięcia z zapisami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i wskazał, iż jest niezgodna z ich ustaleniami i na tę okoliczność przedstawił stosowną argumentację. Skład orzekający Kolegium doszedł do tych samych wniosków co organ I instancji. Nadmienić należy, że z karty informacyjnej przedsięwzięcia, jak i późniejszych wyjaśnień strony wynika, że jej działalność będzie polegała m.in. na: „magazynowaniu odpadów, które należy rozumieć jako tymczasowe magazynowanie w procesie zbierania wymagające uzyskania zezwolenia w trybie art. 42 ustawy o odpadach.” (tak na stronie 4 karty informacyjnej przedsięwzięcia). Również w odwołaniu strona podaje, że działalności logistyczna ma polegać na wyładunku i magazynowaniu odpadów do czasu

przekazania ich do unieszkodliwienia. Zatem planowana inwestycja będzie m.in. polegała w jakimś zakresie na gospodarowaniu odpadami. Z kolei tak działalność dopuszczona jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie Drogowej Trasy Średnicowej, linii kolejowej, ulic Metalowców, Wojska Polskiego, Śląskiej i Ceramicznej oraz granicy administracyjnej miasta tylko na terenach oznaczonych symbolami P/U. Planowana inwestycja zaś ma zostać zrealizowana na terenie działek o nr ewid. 563/115 i 586/116, które leżą w obszarze oznaczonym symbolem 5U.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji
Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2023 r. poz. 1634 ze zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości: 200,00 zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1634).

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

.....

Otrzymują:

- 1/. Zodiak Sp. z o.o., ul. Sądowa 7, 41 – 605 Świętochłowice
- 2/. Prezydent Miasta Świętochłowice
- 3/. strony postępowania w trybie art. 49 kpa
- 4/. Aa.

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - ❖ art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca

